

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระแก้ว ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๘/๒๕๕๑

วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ศาลจังหวัดสตูลส่งคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ปลัดกระทรวงยุติธรรม มีหนังสือที่ ขธ ๐๕๐๓/๒๒๘๘๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ส่งเรื่องศาลจังหวัดสตูลส่งคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการปฏิบัติหน้าที่ของศาลจังหวัดสตูลในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๑๐/๒๕๓๕ หมายเลขแดงที่ ๑๖๒/๒๕๕๑ ที่ผู้ร้องเป็นจำเลยอุทธรณาการกรุงเทพ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องฐานละเมิดและศาลจังหวัดสตูลได้พิพากษาให้ผู้ร้องแพคดีนั้น เป็นการปฏิบัติไม่ชอบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๐ วรรคสาม และเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ จึงส่งความเห็นดังกล่าวมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามความในมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ตามคำร้องลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ผู้ร้องยื่นต่อศาลจังหวัดสตูลร้องว่า

๑.๑ คำสั่งศาลที่ส่งยกคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในข้อกฎหมายว่าโจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ ทั้งไม่ได้วินิจฉัยให้ปรากฏในคำพิพากษา ต้องด้วยมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่

๑.๒ การที่ศาลพิพากษาคดีโดยไม่ฟังคำโต้แย้งของผู้ร้อง ว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องต้องด้วยมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่

๑.๓ การที่ศาลพิพากษาคดีว่าผู้ร้องกระทำละเมิดต่อโจทก์ ทั้งๆ ที่ข้อเท็จจริงยังไม่ฟังเป็นยุติได้ ต้องด้วยมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่

๑.๔ การที่ศาลมิได้วินิจฉัยคำร้องของผู้ร้องที่ว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องไว้ในคำพิพากษาเป็นการไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๐ วรรคสาม และต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ หรือไม่

๒. ตามคำร้องลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ที่ผู้ร้องยื่นต่อศาลจังหวัดสตูล ผู้ร้องร้องว่า คำสั่งของศาลที่สั่งให้ผู้ร้องส่งสำเนาคำร้องลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ให้โจทก์ และให้สิทธิโจทก์ทำความเห็นโต้แย้งคัดค้านการใช้สิทธิของผู้ร้องเสียก่อน ถือว่าเป็นการขัดหรือละเมิดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๐ วรรคสาม มาตรา ๒๕ และมาตรา ๖ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการ เพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า คำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้” และมาตรา ๖ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” เห็นได้ว่าสาระเนื้อหาตามคำร้องที่ผู้ร้องกล่าวอ้างทั้งหมดว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ นั้นเป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของศาลจังหวัดสตูล ในการมีคำสั่งและทำคำพิพากษาอันเป็นการดำเนินการกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยคำร้องไม่ได้กล่าวอ้างว่าบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตราใดที่ศาลจังหวัดสตูลใช้บังคับแก่คดีของผู้ร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญซึ่งผู้ร้องมีสิทธิโต้แย้งขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ คำร้องของผู้ร้องจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยเหตุดังกล่าว จึงไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณา

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ